

**Uchwała nr IX / 62 / 11
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 31 sierpnia 2011r.**

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011 r. Nr 21, poz. 113) Rada Powiatu w Goleniowie uchwala, co następuje:

§1. Odmawia się uwzględnienia, jako nieuzasadnionego, wezwania Wspólnoty Centrum Medyczne w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43 do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały nr VII/43/11 Rady Powiatu w Goleniowie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie utworzenia przez Powiat Goleniowski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą Centrum Medyczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie.

§2. Uzasadnienie określonej w §1 odmowy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiat

Witold Kaleczyc

Załącznik do uchwały nr IX/62/11
Rady Powiatu w Goleniowie z dnia
31 sierpnia 2011r.

Uzasadnienie
do uchwały nr IX/62/11 Rady Powiatu w Goleniowie z dnia 31 sierpnia 2011r.
w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Pismem złożonym w dniu 7 lipca 2011 r. w Starostwie Powiatowym w Goleniowie Wspólnota Centrum Medyczne w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43 wezwała do uchylenia uchwały Rady Powiatu w Goleniowie nr VII/43/11 z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie utworzenia przez Powiat Goleniowski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą Centrum Medyczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie. Jako podstawę prawną wezwania wskazano art. 87 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym. W uzasadnieniu powołanego pisma podniesiono, iż nazwa „Centrum Medyczne” używana jest przez Wspólnotę z siedzibą w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43 w Goleniowie. Okoliczność ta znana jest Powiatowi Goleniowskiemu, co potwierdza m. in. treść uchwały Wspólnoty nr 1/2002 z dnia 20 marca 2002 roku. Powiat Goleniowski jest członkiem wymienionej Wspólnoty. Jednocześnie osoba prawna o firmie „Wspólnota Centrum Medyczne” funkcjonuje w obrocie prawnym i gospodarczym świadcząc m. in. usługi wynajmu, a jej członkowie zajmują się świadczeniem usług zdrowotnych. Zgodnie z art. 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie przedsiębiorstwa, które może wprowadzić klientów w błąd co do jego tożsamości, przez używanie firmy wcześniej używanej do oznaczenia innego przedsiębiorstwa. Wspólnota „Centrum Medyczne” działa na rynku od ponad 9 lat i jako taka cieszy się dużą renomą mieszkańców Goleniowa oraz Powiatu Goleniowskiego. Zaistnienie w obrocie prawnym innego podmiotu używającego w swojej nazwie zwrotu „Centrum Medyczne” będzie mylące dla klientów i kontrahentów wspólnoty i jako takie naruszać będzie jej prawa do firmy.

Przy piśmie złożonym w dniu 28 lipca 2011 r. zarządca nieruchomości Jakub Siemieński przedłożył m. in. odpis aktu notarialnego z dnia 16 grudnia 2004 r. stanowiącego protokół Zebrania Wspólnoty Nieruchomości właścicieli lokali położonych w Goleniowie przy ul. Pocztowej nr 43.

W ocenie Rady Powiatu wezwanie Wspólnoty Centrum Medyczne w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43 do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały nr VII/43/11 Rady Powiatu w Goleniowie z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie utworzenia przez Powiat Goleniowski spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą Centrum Medyczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie, nie ma uzasadnionych podstaw.

Instytucję „wspólnoty” normuje ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 z późn. zm.). Artykuł 1 tej ustawy stanowi, iż określa ona sposób ustanawiania odrębnej własności samodzielnych lokali mieszkalnych, lokali o innym przeznaczeniu, prawa i obowiązki właścicieli tych lokali oraz zarząd nieruchomością wspólną. Stosownie do art. 6 ustawy ogół właścicieli, których lokale wchodzi w skład określonej nieruchomości, tworzy wspólnotę mieszkaniową. Wspólnota mieszkaniowa może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana.

Ustawowe określenie wspólnota mieszkaniowa należy odnosić również do sytuacji, gdy przedmiotem prawa własności przysługującego poszczególnym właścicielom są lokale o innym przeznaczeniu, niż lokale mieszkalne (np. lokale przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej – produkcyjne, handlowe, usługowe, magazyny).

Ustawa nie przyznaje wspólnotom osobowości prawnej. W celu jednak zapewnienia im względnej przynajmniej stabilności, ustawodawca przewiduje, że wspólnota może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana (art. 6). Uregulowanie to nie wyłącza osobistej odpowiedzialności właścicieli lokali za długi związane z nieruchomością wspólną. Za zobowiązania związane z nieruchomością wspólną wspólnota odpowiada bez ograniczenia. Właściciele lokali ponoszą odpowiedzialność w części odpowiadającej ich udziałom.

Wspólnoty powstają *ex lege* z chwilą, gdy zostają spełnione ustawowe przesłanki, tzn. gdy co do określonej nieruchomości pojawiają się co najmniej dwie osoby, których prawa do lokali reguluje ustawa o własności lokali.

Wspólnota zarządza wspólnym majątkiem właścicieli lokali (nieruchomością wspólną). Wyposażenie wspólnoty przez ustawodawcę w dość szerokie uprawnienia i zadania, dotyczy administracji nieruchomością wspólną. W myśl art. 3 ust. 2 omawianej ustawy, nieruchomością wspólną jest grunt oraz te części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali.

W uchwale siedmiu sędziów z dnia 21 grudnia 2007 r. (sygn. III CZP 65/07, publ. LexPolonica nr 1784000, OSNC 7-8/08, poz. 69), Sąd Najwyższy stwierdził, iż wspólnota mieszkaniowa, działając w ramach przyznanej jej zdolności prawnej, może nabywać prawa i obowiązki do własnego majątku. W uchwale tej, mającej moc zasady prawnej, podkreślono, że wspólnota może być jedynie podmiotem praw i obowiązków związanych z zarządzaniem nieruchomością wspólnoty (gospodarowaniem nieruchomością wspólną). Z przepisów ustawy o własności lokali wynika ograniczenie zakresu zdolności prawnej wspólnoty mieszkaniowej.

Wzywający upatruje naruszenia prawa podjęciem uchwały Rady Powiatu w Goleniowie nr VII/43/11 z dnia 26 maja 2011 r. z uwagi na możliwość popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. z późn. zm.).

Zarówno w tytule ustawy, jak i w wielu jej przepisach odwołano się do pojęcia „*konkurencja*”. W ustawie nie zdefiniowano tego pojęcia. Niemniej jednak w literaturze wskazuje się, iż z konkurencją mamy do czynienia wówczas, gdy na tym samym rynku geograficznym oraz asortymentowym (na który składają się towary i usługi identyczne oraz w takim stopniu podobne, że nabywcy uważają je za substytuty) występuje po stronie popytu lub podaży co najmniej dwóch przedsiębiorców. Podobnie w orzecznictwie podnosi się, że pomiędzy przedsiębiorcami zachodzi stosunek konkurencji, gdy na tym samym terytorium oferują takie same lub substytucyjne dobra lub usługi, dążąc do zawarcia możliwie największej liczby umów na korzystnych dla siebie warunkach (np. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 lutego 1993 r., sygn. I ACr 21/93, publ. LexPolonica nr 331397, PS 1994, nr 4, poz. 29). Takiemu też rozumieniu omawianego pojęcia nadano znaczenie normatywne. Zgodnie z art. 4 pkt 11 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) konkurentami są przedsiębiorcy, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzać albo nabywają lub mogą nabywać, w tym samym czasie, towary lub usługi na rynku właściwym. Według zaś art. 4 pkt 9 powołanej ustawy przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów i usług, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym - ze względu na ich rodzaj

i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu - panują zbliżone warunki konkurencji.

Takie rozumienie pojęcia konkurencji pozwala na identyfikację każdego przypadku istnienia konkurencji również na podstawie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.¹

Stosownie do art. 5 ustawy, czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie przedsiębiorstwa, które może wprowadzić klientów w błąd co do jego tożsamości, przez używanie firmy, nazwy, godła, skrótu literowego lub innego charakterystycznego symbolu wcześniej używanego, zgodnie z prawem, do oznaczenia innego przedsiębiorstwa. W judykaturze dominuje pogląd, że istnienie stosunku konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami jest warunkiem nieodzownym udzielenia ochrony na podstawie art. 5 ustawy. Konieczność istnienia stosunku konkurencji wywodzona jest z tego, że ochrona przewidziana w wymienionym przepisie jest zależna od możliwości wprowadzenia w błąd klientów (ryzyka konfuzji) co do tożsamości przedsiębiorstw. Możliwe jest to wówczas, gdy przedsiębiorstwa działają w tej samej branży towarów lub usług oraz na tym samym terytorium geograficznym (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1999 r., sygn. I CKN 126/98, publ. OSNC 2000/4 poz. 70). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono także zapatrywanie, że pojęcie przedsiębiorstwa konkurencyjnego należy rozumieć szeroko (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2004 r., sygn. IV CK 157/2003, publ. OSNC 2005/3 poz. 53). Nie ogranicza się ono tylko do przedsiębiorstwa konkurencyjnego w ścisłym tego słowa znaczeniu, tj. działającym w takiej samej lub podobnej sferze produkcji, usług lub handlu, ale obejmuje wszystkie przypadki, w których oznaczenie przedsiębiorstwa może wprowadzić w błąd klientów co do tożsamości z innym przedsiębiorstwem.

Nawet w przypadku szerokiego rozumienia stosunku konkurencji, dla zastosowania ochrony przewidzianej ustawą, konieczne jest wykazanie okoliczności faktycznych, które w świetle wiedzy i zasad doświadczenia życiowego wpływają na ryzyko wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości przedsiębiorstw posługujących się tą samą (zbliżoną) nazwą. Taką okolicznością jest posiadanie tej samej klienteli, działanie na tym samym lub zbliżonym rynku asortymentowym towarów i usług, rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, czas używania nazwy przez przedsiębiorstwo w obrocie gospodarczym oraz związany z tym stopień znajomości nazwy tego przedsiębiorstwa, sposób posługiwania się nazwą przedsiębiorstwa, elementy słowne i graficzne odróżniające zbliżone nazwy obu przedsiębiorstw oraz powiązania personalne pomiędzy tymi przedsiębiorstwami. Wszystkie te czynniki wpływają na ocenę stopnia prawdopodobieństwa pomyłki klientów co do tożsamości przedsiębiorstw używających tej samej (zbliżonej) nazwy. Ostatecznie zastosowanie art. 5 ustawy jest uzależnione od oceny, czy mimo wystąpienia tych okoliczności, klienci obu przedsiębiorstw - w zależności od ich cech - mogą popełnić pomyłki co do ich tożsamości. Należy bowiem mieć na względzie rzeczywistą klientelę obu przedsiębiorstw, tj. czy są to konsumenci, czy też przedsiębiorcy (np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 r., sygn. IV CSK 379/2009, publ. LexPolonica nr 2372338).

Mając na uwadze opisaną wyżej naturę wspólnoty właścicieli lokali, należy poczynić uwagę, że Wspólnota Centrum Medyczne w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43, nie posiada zdolności prawnej do podejmowania działalności, która mogłaby być konkurencyjna w stosunku do działalności spółki Centrum Medyczne spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Goleniowie. Uwaga ta zachowuje aktualność nawet przy szerokim rozumieniu pojęcia „konkurencja”.

---

¹ Nowińska Ewa, Vall Du Michał, Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Warszawa 2010 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie V) ss. 451

Uprawnienia i zadania wspólnoty dotyczą administracji nieruchomością wspólną. Nie sposób wskazać na jakiegokolwiek okoliczności faktyczne, które wpływałyby na ryzyko wprowadzenia kontrahentów Wspólnoty Centrum Medyczne w błąd co do tożsamości podmiotów posługujących się zbliżoną nazwą. Takich okoliczności nie przedstawił również wzywający do usunięcia naruszenia prawa. Wspólnota może nawiązywać tylko takie stosunki zobowiązaniowe, które są konieczne dla realizacji jej zadań.

Wskazywana przez wzywającego okoliczność, iż niektórzy członkowie Wspólnoty Centrum Medyczne świadczą usługi zdrowotne nie powoduje, że uchwała Rady Powiatu w Goleniowie nr VII/43/11 z dnia 26 maja 2011 r. narusza prawo. Wymieniona okoliczność w konkretnym układzie faktycznym i w kontekście omawianej problematyki konkurencyjności, mogłaby stanowić podstawę do rozważenia potrzeby poszukiwania ochrony przez konkretnych członków Wspólnoty Centrum Medyczne.

W ocenie Rady Powiatu niezasadność wezwania do usunięcia naruszenia prawa na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) wynika dodatkowo z innego względu.

Wymieniony przepis odnosi się do uchwał podjętych przez organ powiatu w sprawach z zakresu administracji publicznej. Ochrony na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy może dochodzić podmiot, którego prawo lub obowiązek publicznoprawny kształtuje uchwała organu powiatu. Naruszenie prawa należy wyprowadzać z przepisów prawa administracyjnego, a nie z tytułu cywilnoprawnego (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 września 2007 r., sygn. II OSK 753/2007, publ. Lex Polonica nr 1873002; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 5 września 2007 r., sygn. II SA/Sz 428/2007, publ. LexPolonica nr 2141727; postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16 lutego 2010 r., sygn. II SA/Go 37/2010, publ. LexPolonica nr 2279673).

Skarga wniesiona w trybie art. 87 ust. 1 ustawy nie może dotyczyć stosunków cywilnoprawnych i wynikających z nich roszczeń stron takich stosunków pomiędzy skarżącym i powiatem. Zakres wskazanej skargi nie obejmuje aktów, które „*same w sobie*” stanowią oświadczenie woli w sferze majątkowej powiatu. Nie stanowi też uchwały z zakresu administracji publicznej oświadczenie woli powiatu jako podmiotu prawa cywilnego, wyrażone również w formie uchwały organu powiatu.²

Decyzja o utworzeniu przez powiat spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie kształtuje praw lub obowiązków Wspólnoty Centrum Medyczne o charakterze publicznoprawnym.

Kierując się powyższym, Rada Powiatu uznała, iż nie ma podstaw do uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wniesionego przez Wspólnotę Centrum Medyczne w Goleniowie przy ul. Pocztowej 43.

---

² Bandarzewski K., Chmielnicki P. (redakcja), Dąbek D., Dobosz P., Kisiel W., Kotulski M., Kryczko P., Mączyński M., Płażek S., Skrzydło-Niżnik I., Komentarz do ustawy o samorządzie powiatowym, Warszawa 2005 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis str. (wydanie I) ss. 536.